

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXVII. Epistola Adalberti Archiepiscopi ad Innocentium Pontificem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

renda, annum & sex menses mandauerunt concedi. Quidam autem annum, in quo plurimi concordant. Minus verò quam sex menses non reperi; quia hæc Laicis indulta sunt: quanto magis Sacerdotibus. Inducæ namque non sub angusto tempore; sed sub longo spacio concedendæ sunt, ut accusati se preparare, & testes parare, atque contra insidiatores se pleniter munire valeant. Iudices autem & accusatores tales esse debent, qui omni careat suspicione, & ex charitatis radice, suam desiderent sententiam promere.

XXVII.

Epistola Adalberti Archiepiscopi ad Innocentium Pontificem.

N. Sanctissimo & uniuersali Papæ, Adalbertus Dei gratia sanctæ Moguntinæ Ecclesiæ humili minister, & Apostolicæ sedis Legatus, debitam vt tanto Apostolico obedientiam, & deuotissimam vt tanto Patri reuerentiam.

Acceptis sanctitatis vestra literis super causa fratris illius, sitamen frater dici debet, qui sibi sanctæ Virzeburgensis Ecclesiæ Episcopatum usurpat. Intelleximus totius cause ordinem longè aliter, quam se veritas habet summo Apostolatu vestro innotuisse. quia, multa solent per surreptionem fieri. Idem namque sanctitati vestra contra nos querelas depositus, dicens, se à nobis præindictum sustinere, & contra iustitiam prægrauari. Nos verò in hac causa, Deo teste, & conscientia nostra nihil egimus, quod Canonicis regulis possit obuiare; nihil vnde sanctitati vestra suspecti esse debeamus: nihil vnde aliquis, qui causam ipsam plenius tractauerit, possit nos reprehendere. Sed quidquid in hac causa egimus, non zelo amaritudinis, sed zelo iustitiae, nō aliquo odio permoti, sed officij intuitu: non contra sanctorum Patrum Canones, sed secundum Canones egimus.

Scimus quidem iuxta sanctorum Patrum regulas diuinæ inspiratas, Episcopo Episcopatum adimi non debere; antequam

tequam causa eius exitus appareat. Sed optimè nouit sanctissimus Apostolatus vester hanc sanctorum Patrum sententiam de dubiis Episcoporum causis, non de manifestis intelligi debere. Eius verò, de quo agitur, impudentissima causa, & certum crimen, nullum legitimæ defensionis, nullum iustæ excusationis colorem recipit. Luce enim clarius patet omnibus, quod nullis meritorum priuilegiis, nulla præunte electione ad tanti sacerdotij gradum est ascitus, sed tyrannica violentia intrusus, in ouile Dominicum non per ostium intrauit, sed aliunde per ambitionem, & Simoniacam hæresin, tanquam fur & latro impudentissime irrupit, & quod sine magno dolore, & cordis compunctione dicere non possumus, locum legitimi Pastoris sibi usurpauit, quem sibi sancta Virzeburgensis Ecclesia de filiis suis communī voto & consensu Cleri & plebis, nobisque laudantibus & consentientibus Canonicè inthronizandum elegerat; ut potestate natalibus & moribus nobilem, Ecclesiastica disciplina apprimè imbutum, fide Catholicum, natura prudentem, vita castum, sobrium, humilem, affabilem, literatum, in lege Dei instructum, in sensibus scripturarum cautum, & per omnia sacerdotali nomine & honore dignissimum.

XXVIII.

Epistola quorundam Episcoporum ad Ottōnem Babenberensem Episcopum de obitu Heinrici IV. Imperatoris.

A* Moguntinus, † F. Colonensis. v. Constantiensis. B. VVormaciensis. A. Spirensis per Dei misericordiam Archiepiscopi. v. Fuldersis Abbas. H. quoque Dux, F. Dux, G. Palatinus Comes, B. Comes de Sulzbach, & ceteri vtriusque professionis Principes, qui exequiis Imperatoris intererant, Venerabilis fratri Ottoni Episcopo hinc fraternalis in Christo orationes, inde fidelissimum deuotæ seruitutis obsequium.

Post-